

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica in Quinquagesima Questio. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

Questio. xxij.

Veritatis Utz christ?

q. docēdo parabolis et similitudinib[us] ytebat. debuerit significare diuina per corpora vilia: p[ro]ta p[er] semem et seminatorem et terras ac spinas vel per nobilias: puta: solem: lunam: astra: et supiores subias. R[ec]u. De h[ab]itu[re] Thom. j. dist. xxxiiij. q. ij. ar. ij. sic docet. D[omi]n[u]s. i. ca. cele. hierar. ostendit quenamque significare diuina per creaturas viliora quam per nobiliora. Primo: q[ua]z per ista magis occultatur diuina his quibus occultanda sunt. i. idignis. Secundo: q[ua]z modus quenamque significandi diuina est per negationem. Sed viliora magis negantur et distat a deo quam alia. Tertio: q[ua]z nobis datur minor erroris occasio in talibus. Si enim deo dicentes corpora nobiliora per similitudinem: de facilis simplices aliquantum per sensibilia aliqd cogitare valentes possent credere illa de eo dici sum propteritate: quod non pertinet si deus dicitur vila aia. Inuenit enim deus in scriptura etiam nobilioribus creaturis designari: sicut sole et stella et homini. Et non frequenter. Sed contra Primo. Nam ois etiam sumptio nois fit per modum similitudinis. Sed in rebus vilioribus non sicut nobiles similitudines ex quibus similitudo ad deum possit attendi. quod ex talibus non debet transsumi noia ad diuina. Sol. Nihil oino carer precipitate dievne bonitatis: iocque ex rebus quantius vilioribus possunt assumi aliquantum similitudines quenamque ad diuinam. Quedam tamen noia creaturarum non tantum nominat id quod creatum est: sed etiam defectum culpe an nexu sicut ly diabolus noiat naturam deformans. p[ro]p[ter]o. et in talibus noib[us] ut non possumus transsumere ad significandam diuinam. Secundo: Nam quanto in aliis rebus suenit exp[er]ientia dei similitudo ratio magis de noia transsumi debet ad significandam diuinam. Sed in angelis incorporeis experientia est similitudo dei quam in corporibus est et ceteris. Sol. cum in angelis possimus considerare ipsas eorum perfectiones et modum habendi eas quam quenamque naturam vel ordinem eorum: perfectionem noiam dicunt deo proprie et non symbolice: sicut de sapientia et misericordia: sed noiam experientiam illius modi non potest dici deo proprie nec est metaphorica. quod metaphora sumenda est ex manifestis sensu. Et in nunquam iuuenimus in

scriptura deum noiatum cherubim vel seraphim vel homini. Si enim est tamen quod cum in una re sint diversae prioritates non quenamque sit ex eadem re fiat transuersio ad h[ab]itu[m] eius deus dicitur leo r[ex] fortitudinis et diabolus sicut dicitur leo r[ex] crudelitatis.

Queritur etiam potest utrum ch[ristus] debuerit d[omi]nus uina quod obscenitate velare. Unde Thomas. iij. q. ij. ar. iiiij. Et utrum quenamque fuerit ch[ristus] in frequentare p[ro]babolas. Unde. i. q. ij. ar. ix. et primo in p[ro]posito.

D[omi]nica in Quinquagesima Questio. xxij.

Veritatis Utru[m] christus

q. fuerit occulus a iudeis et galilaeis vel certe ipse seipsum occidens sponte ponendo aiam suam: ut videlicet ipse dicebat Iohannes. x. c. Nemo tollit a me aiam meam regi. Respondeo. Ad h[ab]itu[m] r[es]pondere potest ex doctrina sc[ri]pturarum. Quod p[ro]mo quodlibet q. ij. ar. ij. dicetur sic. Ad videlicet cam mortis ch[risti] quod sine dubio in cruce mortuus fuit: considerandum est quod propositum ei supererat quodque patinet ad humanam naturam in ch[risto]: quod in aliis non pertinet. ut scilicet voluntatis eorum subiacet quod sunt naturalia: quod ipse fuit verus deus et verus homo. Unde hec assurgit cur ea que aia est simil fruebaet et patiebatur quod si eo nollet h[ab]ere factum est: ut scilicet sup[er]ioribus virtutibus ad inferiores redundatio non fieret nec inferiores propter suam passionem retardarent superiores ab actu suo: quod in aliis non pertinet. sicut in naturale poterit et in aliis non pertinet. Considerat atque ipso proposito supererat ei voluntatis quoniam natura resisteret nocimento ilato et sequenti mortis retardare: et quoniam cederet: ex quodcessione sequitur mortis violencia. Unde eo volente natura restitit nocimento ilato utque ad finem pl[ac]it quod in aliis possit: ita quod in fine per multum laginis effusione quod integer virtus clamauit voce magna et statim eo volente natura cessit: et tradidit spiritum: ut se consideret dominum nature ac vite et mortem. Unde habemus certiorio dixit Gereb h[ab]ens filium dei erat Igitur iudei ipsum occiderat: quod irulerunt nocimenter mortiferum: et tamen ipse aiam sua posuit et tradidit spiritum: quod quoniam voluntate naturaliter cessit. Sed hoc non sicut iudei fuisse homicida. Sol.

De questiōibus super euāg.

lu. Nō est culpādō ppter h̄ q̄l sui homicida:
qz cū corp̄ sit ppter aiām nō ecōuerso: in ius
nia qdē fit anie cū q̄ documentū expelliſ dō
corpe ē naturalē suū appetitū. Si tñ ania
in sui pteate b̄et qn veller a corpe recede/
re: et itez qn veller aduenire: nō effet mat
toris culpe si desereret corp̄ q̄ habita/
tor deferat domū: et culpe sit q̄ inde expel
lat inuit⁹. Hec sc̄us Tho. Sed ē istā
solutionē. Nā p̄ hoc q̄ aia ch̄i b̄ebat i sui
corpe reintrare corp̄: nō tollit qn fuent a
corpe sepaſt in viſta: q̄ separauit s̄ qdēm p̄
voluntate: sed tñ ē naturalē inclinatio
ne et ē sensualitate. So. Dico dupl̄. Pri
mo q̄ nō fit iniuria aiesi ps ei⁹ nobilior. I.
ratio iudicet bonū egredi corp̄ ē inclina
tionē inferioris part⁹. q̄ qdē anie est bonū
fm partē nobilior: est ei bonū simplicitas.
Unde nō est p̄tīm hitorat si ipemē deſe
rat donū q̄ tra aliquā suā inferio: et iclina
tionē: et effet p̄tīm si alī eū expelleret. Se
cundo q̄ tñ ania ch̄i potuſſet deserere for
te corp̄ suū ſine cuiuscumq; vulneris illatōe:
tñ hoc nō fecit: ſed egreſſa ē p̄ualente vul
nere p̄ ch̄i voluntate. Eb̄im ḡ aiam po
ſuſſe qnēt ad hūc paſſum: ē ipam
nō voluſſe p̄ſeruare naturā niſi vſq; ad il
lud iſtā ſ. Nō nō est ppter h̄ homicida
ſi miraculū (vt ita dicā) qd̄ aliq̄ tye rōna/
bilitate fecit ip̄ facere no voluſſe. Sicut nec
effet homicida pur⁹ hō q̄ est infirm⁹ aut
vulnerat⁹ ſi nō rogaſt deū ut ſaneſ: dūmō
nō omittat q̄ naturalē fieri p̄t.

Querit etia p̄t̄ vtz p̄uenies et neceſſa/
riū fuerit ch̄im pati p̄ gener; hūani ſalute
Uide. iiij. q. xlviij. ar. j. Et vtz p̄uenienter
elegerit h̄ierosolymā paſſionē. Uide. iiij. q.
lxvij. ar. x.

Feria aut̄. iiij. in capite ſeiunij q̄rit
Utz ſeiunare ſit d̄ iure nature. ii. ii. q. cxli/
vij. ar. iiij.

Utz q̄ ſeiunū mereat p̄digne vitam
eternā. i. ii. q. cxliij. ar. iiij. et. ii. di. xxvij.

Feria. v. querit ſicut dñica ſc̄da post
octa. Epiphanie.

Feria ſexta querit
Utz ſit deo grati⁹ amicū q̄ inimicū dī/
ligere. ii. ii. q. xxvij. ar. viij.
Utrum oratio debeat eſſe vocalis. ii. ii. q.
lxxxiij. ar. xij.

Sabbato querit

Utz corpus ch̄i ambulādo ſup aq̄s ba
buerit doce agilitat⁹. iiij. q. xlvi. ar. iiij.
Utz vēr⁹ h̄iū tribulationū et tentatio/
num ſit appetēdus. ii. di. xxij. q. j. ar. iiij.
iiij. q. xli. ar. ii. secundū.

Dñica prima in q̄dragesima

Querit. xliij.

• Heritut H̄trū quilibet
q̄ ch̄ian⁹ teneat ſe p̄ter p̄ ſeiunū
q̄dragesimalē ſit iſtitut⁹ ſub
p̄cepto a deo vel ab ecclia: et alacrit̄ ſuſci/
pere tps q̄dragesimalē q̄ tps nuptiā ſe
gis: R̄n. Sic pat̄z p̄ Archi. i. ii. pte chro
nice. ii. xij. c. iiij. h. xij. Quadragesima (vt
di. b). Per⁹ iſtituit a. ii. feria p̄ p̄mā eius
dñica. et Ḡe. a. iiij. feria cineq; vt p̄ſome
mur ch̄o i ſeiunio. xl. diez. q̄ et declaravit
nō ſolū a carnib; ſed etiā ab ouis et caſeo
abſtinēdū. vt pater di. iiij. c. deniq;. Dico
igif p̄mo q̄ libet q̄ p̄ ſeiunare teneat ala
crit̄: alacritate ſonis h̄t̄ ſeiunij cōpleq;
eti qntū ad abſtinētiā p̄inat. Quilibet ei
qui fit aliq̄ p̄ceptū a deo vt hoīe: auſte
teneat illō ipleſ ſpōte et q̄nēt alacrit̄ ſim raſ
tione dlibatā. q̄ Bef. d̄ diſpē. et p̄ce. ſic d̄t
Siue de⁹: ſiue hō vicari⁹ dei mādatū qd̄/
cūq; tradiderit/pari obſeqndū ē cura: pa
ri reueretia deſerēdū. Sed d̄ ſeiunio. xl. ē
factū p̄ceptū cuilib; poteſti ſeiunare p̄. xxj
annū: vt patebit iſtra i q̄ſtōib; moralib;
Dico ſc̄do q̄ tñ q̄libet ſtāte p̄cepto teneat
alacrit̄ illō ipleſ et velle ipleſ: vt dictuz
ē: nullū tñ teneat ſe p̄ter p̄ h̄ p̄ceptū ſit ab
ecclia p̄mulgarū. Nā iſta ē dīntia nō p̄ce
pta dei et ecclie: q̄ p̄cepta di quilibet teneat
velle et facta: dicete berueo: q̄ q̄ de⁹ ſec̄ te
nemur velle et ſe. q̄ p̄cepta di ſi d̄ actib;
ſtutū: q̄ oib; placere debēt. Vñ d̄ Aug⁹
ſup p̄. lxvij. Nō ē amic⁹ recti: q̄ ſi fieri poſſ
et mallet qd̄ rectū ſit nō iuberi. Sec⁹ aut̄
de p̄ceptis ecclie niſi qn̄ illa ſi d̄ aliq̄ de q̄
ē etiā p̄ceptū iur⁹ naturalē. q̄ cū ecclia d̄ iſ
teriorib; ſe nō iſromittat: niſi qn̄ h̄n̄ neb
cessariā colligatiōem cū ext̄orib; teneat
qd̄ velle facere qd̄ iuber me facere. ſed nō
teneat velle quod ille vult me velle. Vñ
p̄cepte nō p̄t̄ q̄ ſeiunē hac vel illa iſterio/
neilic̄ p̄cipere poſſit q̄ ſeiunem et conſ